

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 4. Bona ex aduersis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

DEI inspirationi, & externæ ministrorum eius prædicationi obaudiant; hæc aduersis impetrando, quod rationes blandæ non potuerunt persuadere. *c. Vexatio enim sola*, ait Isaias, *intellectu dabit auditu*; vt quod auditum est; libenter executioni mandetur. Sic etiã d. *Absalon*, cum his vocari curaret *Ioab*; *obsecrans, vt ad se veniret; ille vero venire noluisse*, inquit *Absalõ* seruos suos succedere igni agrum *Ioab*. quod cum fecisset; venit *Ioab* ad *Absalon*, vt de illato sibi damno conquireretur: qua occasione *Absalon* prolixè cum ed locutus, quicquid ab eo volebat, obtinuit. Eodem ergò modo, cum audire non vis suauem & amicam DEI uocationem; nec ea, quæ per suos Prædicatores tibi significat, beneuolè inuitando ad pœnitentiam; tunc iubet, suas creaturas varijs te calamitatibus affligere: Ignem, vt domos tuas incendat; grandinem, vt vineas & agros destruat; morbum, vt corpus tuum vexet; & egestatem, ac pauperiem, vt ueniat tibi quasi *uir armatus*, totamque tuam familiam occupet. vocat te Deus, & tu non vis audire. *Evocat*, vt ait *Dauid*, *famem super terram*, & super te, & in momento adest, vt fame laborantem te capiat. *g. Implet faciem tuam ignominia, vt sanctum eius nomen queras*; permittit enim te incidere in dedecus aliquod, infamiam, lites, & huiusmodi alias afflictiones: vt ad infinitam eius misericordiam recurras, saltem vt conuerteris de his incommodis. qua occasione quasi per capillos te trahens ad se fusus ad cortuum loquitur; & pœnitentiam impetrat, quam optabat.

§. 4. *Bona ex aduersis.*

SEd quis numerare poterit bona, quæ prouidentia diuina per huiusmodi aduersa in peccatore facit, quibus eum deducit, ad obediendum diuinis ipsius inspirationibus? huius rei quasi ad viuum imago proponitur in Propheta *Iona*, qui ob difficultatem, quã ipse existimabat fore in exequendo DEI mandato, *a fugiens à facie Domini* conscendit nauem, descenditq. ad interiora eius, & dormiebat sopore graui. In quo proponitur nobis profundus somnus peccatoris Deum fugientis, suisque prauis affectionibus ad infamia quæque, & indigna terra se abijcientis. Ipso autem *Iona* sic dormiente, *missi Dominus ventum magnũ in mare, & facta est tempestas magna: & nans periclitabatur conteri. & timuerunt nauita. & accessit ad Ionam gubernator, dixitq. ei. quid tu sopore deprimeris? surge, inuoca Deum.* Proprium est enim Prælatorum munus, esse diuinæ Vocationis instrumenta, excitando & impellendo peccatores dormientes; vt attendant, sentiantque tribulationes & aduersitates communes & proprias; quarum causam agnoscant sua esse peccata. Agnouit *Iona* horrendam illam tempestatem ob sua peccata esse exortam: quæ tamen, et si hanc cognitionem ei attulit, non tamen suffecit, vt ille omninò esset iustificatus: ideoque aliam hac maiore tribulationem ei euenire voluit.

ulerunt enim nauita Ionã, & miserunt in mare. b. preparauit vero Dominus piscem

c. 1. 26. 19
d. 2. Reg.
14. 29.

c. 1. 6. 11.

1. 104. 16.

3. 17. 17.

I.

1. 1. 3

b. 1. 2. 1.

*Jonas poeni-
sens.*

grande, ut deglutiret Ionã: & erat Ionas in ventre piscis tribus diebus, & tribus noctibus valde anxius & afflictus; & sic omninò aperuit oculos, & orauit Dominum, magnoq; feruore clamãs de tribulatione sua, cœpit tres veræ pœnitentiæ actus exercere. dolens de suis peccatis; confitens ea Deo suo; magnaque fiducia veniam eorum petens; accipiens & patienti animo angustias illas & tribulationem in satisfactionem peccatorum, firmaque proposita concipiens Creatori suo seruiendi; gratias & laudes denique pro acceptis omnibus beneficijs dicens: ex quibus in virtute diuinæ gratiæ præstitis, iustificatus omninò est per eam tribulationem, quæ ceti instar eum deuorauerat. Cùm autem Deus D. N. ad eò sit misericors; statim atque, quod per afflictionem querebat, obtinuit, eam remouit, dicitq; pisci, & ille euomuit Ionam, non in ipsum mare turbatum, sed in aridam; nec in quemuis portum, sed in proximum loco, ad quem mittebatur: vt implere posset proposita bona, quæ in tribulatione conceperat; & exequi quod iubebat D. E. V. S. O magnam tribulationis vim, à prouidentia diuina in peccatoris utilitatem directam! ò quàm mutatus exiuit Ionas ex ventre piscis ab eo, qui fuerat ingressus! nã ingressus est peccator, & exijt Iustus; ingressus est carnalis, & exijt spiritualis; ingressus est tepidus, pauidus ac pusillanimis: exijt verò feruens, fortis & valde confidens: à virtute enim diuinæ gratiæ prohibitus fuit piscis, eu suffocare, & vitã eius consumere: quamuis consumpsit culpam, commutans veteris hominis vitam in noui. Venter ille piscis fuit Oratorij instar, in quo didicit benè orare; & propitiatorij, in quo veniam peccatorum obtinuit, & nauis, quæ illum à vitiorum tempestatibus eripuit, ad firmam & solidam virtutũ terrã deduxit; & in proxima collocauit occasione, qua posset exequi diuina præcepta: per quam viam, felicesque gressus ad æternam eum deduxit quietem. Postquam autem piscis munere suo est perfunctus, euomuit illum extra se, prius enim tanquam sibi proportionatũ cibum, vtpote peccatorẽ, tali pœna dignum re.inebat. Postquam autem fuit iustificatus, tanquam cibum, stomacho omninò contrarium, quem non poterat sibi aptare, illum reiecit. & ipse Dominus, qui piscem tribulationis iusserat peccatorem deuorare, vt eum suo igne coquens benè condiret, iuber iam Iustũ beneque conditum euomere. Si enim peccator vitam suam mutet, Deus quoque suã mutat sententiam: pœnasque commutat in fauores, & tribulationes in solatia. O animarum redemptor, qui sicut Ionas fuit in ventre ceti tribus diebus, & tribus noctibus, ita tu fuisi in cor de terre à morte deuoratus, & in sepulchro absconditus, vt nos ab æterna morte liberares: applica efficaciter tuorũ laborum fructum nobis peccatoribus, qui multis tribulationibus circumdamur, ne opprimamur ab eis; sed viuificemur, & resuscitati prodeamus ex huius ceti ventre ad nouam gratiæ vitam, quæ perduret vsque ad æternam.

*c. Matth.
12. 4.*

SED

SED cupies fortè nosse, quid mysterij ad nostrum institutum in eo lateat, quòd fuerit Ionas tribus diebus & tribus noctibus in ventre ceti? cùm enim DEVS D. N. omnia disponat in pondere, numero, & mensura: non est existimandum numerum hunc TRIUM, qui solet alias plenitudinem & perfectionem significare, casu aliquo fuisse ita decretum. Fortè tamen hoc nobis significat: tribulationum mensuram, quoad pœnarum gravitatem, numerumq; dierum, semper esse ita plenam & perfectam, quemadmodum ad perfectam vocationem & conersionem peccatoris, quæ Deus per eas vocare & conuertere decreuit, est necessarium: ita vt ea mensura suam habeat proportionem cum numero, mensurâq; trium generum peccatorum, quæ cogitatione, verbo, & opere admittuntur, & per tres noctes significantur: & similiter ipsa mensura crescat, aut minuatur, vt sit conformis studio & diligentia, quam adhibet peccator, vt per pœnitentiam eiusque tres actus, Contritionem, Confessionem, & Satisfactionem, quæ per tres dies significantur, à suis peccatis exeat. Quia enim tribulatio est medicamentum ægritudinis animæ, eandem seruat rationem ac proportionem, quam morborum corporis medicamenta, qui morbi, quòd sunt magis in corpore radicati, eò plus temporis requirunt, vt curentur; & quòd sunt grauiora, eò requirunt fortiora remedia in subiectis robustioribus; & quòd plus aut minus sese natura iuuat, eò etiam plus aut minus addi debet ex subsidio medicinæ.

Ex quo fit, vt si tardior sis, morasque trahas in tuis peccatis relinquentis, & vita ipsa emendanda: DEVS quoque tardior sit futurus in tuis aduersitatibus auertendis. quemadmodum ægrotus ille, *d qui triginta & octo annis mansit apud probaticam piscinam*, nò obtenta vnquam sanitate, eò quòd per pœnitentiam non se disposeret: donec ipse Christus Seruator noster misericorditer illum sanauit, monuitque *ne amplius peccaret; ne deterius aliquid illi contingeret*. Si autem velocior fueris ac diligentior in facienda pœnitentia: & ipse DEVS erit expeditior in tua tribulatione moderanda; quemadmodum fecit cum Rege Ezechia, quia cum inaniter ob suas diuitias & victorias efferretur, e *ægrotauit usque ad mortem*, & cum ei diceret Isaias: *dispone domui tue quia morieris*, ipse ad remedium lachrymarum se recipit: quibus, dum culpæ suæ maculam abluit, effecit, vt DEVS sententiam suam reuocaret, & sanitatem amissam restitueret. Verbum est enim Dei infallibile, quod per Ieremiam Prophetam dixit *si repente loquar aduersus gentem & aduersus regnum, vt eradam eam, & destruiam, & disperdam illud. Si pœnitentiam egerit gens illa a malo suo, quod locutus sum aduersus eam: agam & ego pœnitentiam super malo, quod cogitavi vt facerem ei: & subito loquar de gente & de regno, vt edificem & plantem illud*. O stupendam pœnitentiæ vim! o admirandam di-

*vide Ribe
ram hic.*

*Tres dies &
noctes quid
denotent.*

3.
d Ioan. 5. 14

e Isai. 38. 1.

i Iere. 18. 7.

uinae uocationis per minas & aduersitates efficacitatem! quis hoc cogita-
ret: quod possit pœnitentia mutare immutabilem? si tu miser peccator
doleas de tuis peccatis; DEVS etiam dolebit de pœnis, quas tibi est mi-
natus; aut forte cœpit inferre. Si tu eò quoddam mutabilis, malum tuum
propositum mutas, audis que uocantis te uocem: DEVS quoque, licet sit
ipse immutabilis, mutabit absque sui mutatione propositum, te castigandi:
quia non uult ipse illam pœnam inferre, nisi in peccato permanenti.
quod si subito tu feceris pœnitentiam subito etiam DEVS suam aget. tam
enim erit ipse ad mutandam sententiam uelox; quam tu fueris in tua mu-
tanda uita. iubebit que piscem, qui te uorauerat, te euomere; quia dum te
intra se haberet, te uere mutauit ac meliorauit. Quod si forte post pœni-
tentiam, adhuc duret aduersitas, id signum erit, superesse adhuc aliquid sol-
uendum, & purificandum de præterita culpa: aut, quod tuâ referat, eam
adhuc durare, ut recidua præseruet; aut humilem & subiectum conti-
neat: quod ad maiorem Dei gratiam recipendam disponaris; obtineas que
maioris gloriæ coronam: aut denique, ut ijs satis fiat, quos tuis peccatis scâ-
dalizasti: ut & illi ex tuis pœnis cautiore euadant. Quamobrem etiam si
DEVS Dauidem mouit; & reuocans illi in memoriam beneficia in eum
collata, ad pœnitentiam prouocauit: horrendas tamen adiecit minas.
Amor enim & timor; spes & motus aptissime coniunguntur ad conuer-
tendum peccatorem. Et quamuis Dauidem statim pœnituerit, quod pec-
casset Domino; & propterea culpæ remissionem obtinuerit: pœna tamen
& aduersitas, quæ propter culpam illi inferebatur, adhuc durauit: licet
cum tanto uirtutum & spiritualium gratiarum incremento: ut libentissi-
mo animo, eam pœnam se sustinuisse recoleret, ex qua tot bonorum acces-
sionem sibi factam uidebat, imò etiam temporalia bona, quæ prius DEVS
abstulerat, eidem restituit. Quod si ita pertinaciter in culpa tua hæere
uolueris, ut pulsu aduersitatis, quam DEVS mittit, excitari nolis: time, ac-
treme: quia diuina Iustitia non uolet iram suam moderari; permit-
tet que propterea, ut cetera tribulationis te deuoret, & non
euomat, sed, donec suffocaris, detineat: & miser-
rimè in tuo peccato moriaris, quemad-
modum in proximo capite
dicitur.

*Pœna post
culpam re-
missionem fru-
ctus.*

2. Reg. 12. 10